

ROZSUDEK SOUDU (pátého senátu)

22. ledna 2009*

Ve věci T-316/07

Commercy AG, se sídlem ve Výmaru (Německo), původně zastoupená F. Jaschkem, poté S. Grossem a I. Müllerem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému S. Schäffnerem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem, je

* Jednací jazyk: němčina.

easyGroup IP Licensing Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království), zastoupená
T. Koerlem a S. Möbusem, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu
OHIM ze dne 19. června 2007 (věc R 1295/2006-2), týkajícímu se řízení o prohlášení
neplatnosti mezi Commercy AG a easyGroup IP Licensing Ltd,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (pátý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda, M. Prek a V. Ciucă, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: C. Kantza, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 20. srpna 2007,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 7. ledna 2008,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Soudu dne
21. prosince 2007,

s přihlédnutím k žádosti o právní pomoc podané žalobkyní dne 18. září 2008,

po jednání konaném dne 18. září 2008,

s přihlédnutím k písemným vyjádřením k žádosti o právní pomoc žalobkyně podaným OHIM a vedlejší účastnicí dne 2. října 2008,

s přihlédnutím k rozhodnutí předsedy o ukončení ústní části řízení ze dne 9. října 2008,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- ¹ Dne 21. září 2000 easyGroup IP Licensing Ltd, která je vedlejší účastnicí tohoto řízení, podala u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

příhlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení easyHotel.

- 3 Výrobky a služby, pro které byla ochranná známka přihlášena, spadají do tříd 9, 16, 25, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41 a 42 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

- 4 Dne 30. června 2004 byla ochranná známka Společenství zapsána pod číslem 1 866 706 pro všechny výrobky a služby uvedené v přihlášce k zápisu.

- 5 Dne 11. února 2005 podala Commercy AG, která je žalobkyní v projednávané věci, návrh na prohlášení neplatnosti dotčené ochranné známky na základě článku 55 nařízení č. 40/94. Uplatňovanými důvody byly důvody uvedené v čl. 52 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, vykládaném ve vzájemném spojení s čl. 8 odst. 1 téhož nařízení.

- 6 Návrh na prohlášení neplatnosti byl založen na starší národní slovní ochranné známce EASYHOTEL, zapsané v Německu pro různé výrobky a služby spadající zejména do tříd 9 a 42, které pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 9: „Počítačový software pro vytváření online obchodů, které jsou nezávislé na jakékoli platformě a autorských systémech na internetu, sloužící hlavně k rezervaci, objednávání a platbě hotelových pokojů“;

– třída 42: „Vývoj a návrh počítačového softwaru, hlavně pro online obchody a autorské systémy na internetu, zvláště pro rezervaci, objednávání a platbu hotelových pokojů“.

7 Návrh na prohlášení neplatnosti směřoval proti všem výrobkům a službám, na které se vztahovala sporná ochranná známka.

8 Dne 12. února 2005 se vedlejší účastnice na základě článku 49 nařízení č. 40/94 vzdala sporné ochranné známky pro všechny výrobky a služby spadající do tříd 9 a 38, jakož i pro část služeb spadajících do třídy 42, pro které byla tato sporná ochranná známka zapsána. Toto vzdání se OHIM zapsal do rejstříku dne 28. června 2005.

9 Mezi službami spadajícími do tříd 39 a 42, na které se sporná ochranná známka po tomto vzdání se vztahuje, jsou uvedeny zejména služby, které pro třídy 39 a 42 odpovídají následujícímu popisu:

– třída 39: „Informační služby týkající se všech dopravních služeb, včetně informačních služeb poskytovaných online na základě počítačové databáze nebo internetu; cestovní rezervační a objednávkové služby poskytované v rámci globální internetové sítě (World Wide Web)“;

– třída 42: „Služby informatizovaných rezervací hotelových pokojů“.

10 Rozhodnutím ze dne 31. července 2006 zamítlo zrušovací oddělení návrh na prohlášení neplatnosti, když mělo za to, že není splněna jedna z podmínek nezbytných pro použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, a sice totožnost nebo podobnost výrobků a služeb, na které se vztahují kolidující ochranné známky.

11 Dne 29. září 2006 podala žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 odvolání v rozsahu, v němž zrušovací oddělení návrh na prohlášení neplatnosti dotčené ochranné známky pro služby spadající do tříd 39 a 42 zamítlo z důvodu, že výrobky a služby spadající do tříd 9 a 42, na které se vztahuje starší ochranná známka a které jsou uvedeny v bodě 6 výše, a služby spadající do tříd 39 a 42, na které se vztahuje dotčená ochranná známka a které jsou uvedeny v bodě 9 výše, jsou podobné.

- 12 Rozhodnutím ze dne 19. června 2007 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které bylo žalobkyni oznámeno následující den, druhý odvolací senát odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil rozhodnutí zrušovacího oddělení.
- 13 Odvolací senát měl v podstatě za to, že dotčené výrobky a služby nejsou totožné ani podobné, a že se tudíž čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 nepoužije.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 14 Žalobkyně navrhuje, aby Soud spornou ochrannou známku zrušil.
- 15 OHIM a vedlejší účastnice navrhují, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K žádosti o právní pomoc

- 16 Podle čl. 94 odst. 1 druhého pododstavce jednacího řádu Soudu právní pomoc kryje zcela nebo zčásti náklady spojené s pomocí a právním zastupováním před Soudem. Tyto náklady nese pokladna Soudu. Druhý odstavec dodává, že každá fyzická osoba, která není z důvodu své hospodářské situace zcela nebo zčásti schopna nést náklady uvedené v odstavci 1, má právo na poskytnutí právní pomoci.
- 17 Z těchto ustanovení vyplývá, že takové právnické osobě, jakou je Commercy, právní pomoc poskytnout nelze.
- 18 Na jednání však zástupce žalobkyně tvrdil, že vzhledem k tomu, že pan B., který musí být z důvodu, že podal návrh jako správce v insolvenčním řízení vedeném ve věci majetkové podstaty společnosti Commercy, v projednávané věci považován za žalobce, je fyzickou osobou, má právo na poskytnutí právní pomoci.
- 19 Tuto argumentaci nelze přijmout. Z procesního spisu z řízení před OHIM, předaného Soudu v souladu s čl. 133 odst. 3 jednacího řádu, bezpochyby vyplývá, že pan B. podal

sporný návrh na prohlášení neplatnosti ve svém výše uvedeném postavení. OHIM však správně tento návrh posoudil jako návrh podaný jménem společnosti Commercy, majitelky starší ochranné známky.

- 20 Návrh na prohlášení neplatnosti podaný panem B. jeho vlastním jménem by totiž OHIM byl musel prohlásit za nepřijatelný. Z článku 55 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, vykládaného ve vzájemném spojení s čl. 42 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 tohoto nařízení vyplývá, že návrh na prohlášení neplatnosti založený na čl. 8 odst. 1 téhož nařízení mohou podat pouze majitelé starších ochranných známek uplatňovaných na podporu tohoto návrhu nebo nabyvatelé licence zmocnění těmito majiteli. Postavení správce v insolvenčním řízení vedeném proti obchodní společnosti přitom neodpovídá žádné z těchto dvou kategorií.
- 21 Jak odvolání před odvolacím senátem, tak žaloba před Soudem musejí být rovněž považovány za odvolání a žalobu, které podala společnost Commercy. Jelikož byl totiž návrh na prohlášení neplatnosti posouzen jako návrh podaný společností Commercy, výklad uvedených procesních prostředků v tom smyslu, že byly podány panem B., musí nezbytně vést k jejich zamítnutí z důvodu, že na rozdíl od toho, co je stanoveno v článku 58 a čl. 63 odst. 4 nařízení č. 40/94, byly podány osobou, která není oprávněna k tomu, aby napadala rozhodnutí, kterých se tyto procesní prostředky týkají, a sice rozhodnutí zrušovacího oddělení a rozhodnutí odvolacího senátu.
- 22 Žalobkyně však uvádí, že německé procesní předpisy stanoví, že správce v insolvenčním řízení může před soudem vystupovat vlastním jménem jakožto „Partei kraft Amtes“, a nikoli jménem fyzické nebo právnické osoby, kterých se týká předmětné insolvenční řízení.

- 23 Tento argument nelze přijmout. Krom toho, že německé procesní předpisy nejsou v projednávaném případě relevantní, jelikož řízení před Soudem je upraveno jednacím řádem, stačí uvést, že projednávaný argument, který se vztahuje pouze na soudní řízení, nezpochybňuje závěr, podle něhož měl být návrh na prohlášení neplatnosti před OHIM k tomu, aby byl přípustný, podán jménem společnosti Commercy. Jak přitom bylo uvedeno výše, jestliže návrh na prohlášení neplatnosti podala posledně uvedená společnost, je to tatáž společnost, případně zastoupená insolvenčním správcem, kdo je oprávněn napadat rozhodnutí zrušovacího oddělení a odvolacího senátu.
- 24 Z předcházejících úvah vyplývá, že jelikož žalobkyní v projednávané věci je společnost Commercy, a sice právnická osoba, nepřísluší jí právo na poskytnutí právní pomoci.
- 25 V každém případě, i kdyby pan B. měl být v projednávané věci považován za žalobce, žádost o právní pomoc nemůže být ani v takovém případě úspěšná.
- 26 V žádosti o právní pomoc totiž žalobkyně uvádí, že pro účely posouzení opodstatněnosti této žádosti je třeba zohlednit hospodářskou situaci společnosti Commercy, a nikoli osobní hospodářskou situaci insolvenčního správce této společnosti. Jak uvedl OHIM ve svém písemném vyjádření k uvedené žádosti, tento názor žalobkyně vychází z čl. 116 odst. 1 Zivilprozessordnung (německý občanský soudní řád), který stanoví, že právní pomoc lze poskytnout „Partei kraft Amtes“ v případě, kdy majetková podstata, kterou spravuje, nepostačuje k pokrytí nákladů soudního řízení.

- 27 V tomto ohledu přitom stačí uvést, že jednací řád neobsahuje žádné ustanovení obdobné čl. 116 odst. 1 Zivilprozessordnung a výslovně stanoví, že právo na poskytnutí právní pomoci přísluší pouze fyzickým osobám, se zohledněním jejich osobní hospodářské situace.
- 28 Krom toho je třeba uvést, že na jednání zástupce žalobkyně v odpovědi na otázku Soudu prohlásil, že v případě, kdy by žaloba byla zamítnuta a kdy by byla žalobkyni uložena náhrada nákladů řízení, by tyto náklady řízení byly hrazeny z majetku společnosti Commercy, a nikoli z osobního majetku pana B. Toto prohlášení bylo zaneseno do protokolu o jednání.
- 29 Za těchto podmínek by vyhovění žádosti o právní pomoc v projednávaném případě ve skutečnosti znamenalo, že by toto právo bylo přiznáno právnické osobě, čímž by došlo k porušení čl. 94 odst. 2 jednacího řádu.
- 30 S ohledem na všechny předcházející úvahy musí být žádost o právní pomoc zamítnuta.

K žalobě

- 31 Žalobkyně se domáhá zrušení dotčené ochranné známky. Na podporu tohoto návrhu ve své žalobě uplatnila jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 vykládaného ve vzájemném spojení s čl. 8 odst. 1 písm. a) téhož nařízení. Uvádí, že s ohledem na totožnost kolidujících ochranných známek existuje

nebezpečí záměny vzhledem k tomu, že na rozdíl od posouzení odvolacího senátu v napadeném rozhodnutí dotčené výrobky a služby vykazují přinejmenším nízkou podobnost.

- 32 Na jednání však zástupce žalobkyně upřesnil, že v důsledku chyby v psaní je ustanovením, kterého se týká jediný žalobní důvod vznesený v žalobě, ustanovení čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94, a nikoli ustanovení odst. 1 písm. b) téhož článku, které je ustanovením relevantním v projednávaném případě. Ostatní účastníci řízení prohlásili, že nemají k tomuto vyjasnění výhrad. Tato prohlášení byla zanesena do protokolu o jednání.
- 33 OHIM a vedlejší účastnice namítají nepřipustnost jediného bodu návrhových žádání žalobkyně z důvodu, že Soud nemá na základě čl. 63 odst. 3 nařízení č. 40/94 pravomoc k tomu, aby spornou ochrannou známku zrušil, nebo k tomu, aby v tomto smyslu OHIM ukládal příkazy.
- 34 Podpůrně OHIM a vedlejší účastnice uvádějí, že odvolací senát správně dospěl k závěru, že dotčené výrobky a služby nejsou totožné ani podobné, a že se tudíž čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 v projednávaném případě nepoužije.
- 35 Soud se domnívá, že před tím, než se případně přezkoumá přípustnost žaloby, kterou popírá OHIM a vedlejší účastnice, je vhodné vyjádřit se nejprve k podstatě věci, a sice k legalitě napadeného rozhodnutí ve světle argumentů, které žalobkyně uvádí v rámci svého jediného žalobního důvodu.

- 36 Článek 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 40/94 stanoví, že se ochranná známka Společenství prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u OHIM, pokud existuje starší známka uvedená v čl. 8 odst. 2 a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 nebo 5 uvedeného článku.
- 37 Článek 8 odst. 1 písm. b) téhož nařízení pro své použití předpokládá existenci nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna, z důvodu totožnosti nebo podobnosti uvedené ochranné známky s dotčenou ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje.
- 38 Podle čl. 8 odst. 2 písm. a) ii) téhož nařízení se staršími ochrannými známkami rozumějí zejména ochranné známky zapsané v členském státě s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství.
- 39 V projednávaném případě jak zrušovací oddělení, tak odvolací senát uznaly totožnost kolidujících ochranných známek. Měly však za to, že dotčené výrobky a služby nejsou totožné ani podobné, a že tedy čl. 8 odst. 1 nařízení č. 40/94 nebrání zápisu sporné ochranné známky.
- 40 Na podporu svého jediného žalobního důvodu žalobkyně tento závěr popírá, když tvrdí, že spočívá na příliš úzkém výkladu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Žalobkyně poukazuje na to, že podle judikatury musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že jestliže jsou jako v projednávaném případě kolidující ochranné známky totožné, dotčené výrobky nebo služby se musí značně lišit, aby bylo vyloučeno jakékoli nebezpečí záměny.

- 41 Podle judikatury musí být existence nebezpečí záměny u veřejnosti ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 posuzována globálně, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu. Toto globální posouzení předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, takže nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranná známka vztahuje, může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 17. dubna 2008, Ferrero Deutschland v. OHIM a Cornu, C-108/07 P, Sb. rozh. s. I-61, zveřejněné shrnutí, body 44 a 45 a citovaná judikatura).
- 42 Bylo rovněž rozhodnuto, že za účelem použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 předpokládá nebezpečí záměny zároveň totožnost nebo podobnost kolidujících ochranných známek a totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se kolidující ochranné známky vztahují. Jedná se o podmínky kumulativní (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 12. října 2004, Vedial v. OHIM, C-106/03 P, Sb. rozh. s. I-9573, bod 51, a ze dne 13. září 2007, Il Ponte Finanziaria v. OHIM, C-234/06 P, Sb. rozh. s. I-7333, bod 48).
- 43 V důsledku toho je za účelem použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 nezbytné i za předpokladu, že kolidující ochranné známky jsou totožné, prokázat, že mezi výrobky nebo službami, na které se ochranné známky vztahují, existuje podobnost [viz v tomto smyslu usnesení Soudního dvora ze dne 9. března 2007, Alecansan v. OHIM, C-196/06 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 24; a rozsudek Soudu ze dne 11. července 2007, Mühlens v. OHIM – Minoronzoni (TOSCA BLU), T-150/04, Sb. rozh. s. II-2353, bod 27].
- 44 S ohledem na tyto úvahy a neexistenci jakéhokoli zpochybnění totožnosti kolidujících ochranných známek je pro odpověď na jediný žalobní důvod žalobkyně třeba ověřit správnost závěru odvolacího senátu v napadeném rozhodnutí, podle něhož dotčené

výrobky a služby podobné nejsou, a v tomto kontextu posoudit argumentaci žalobkyně vycházející v podstatě z toho, že uvedené výrobky a služby vykazují přinejmenším nízkou podobnost.

45 Podle ustálené judikatury je pro posouzení podobnosti mezi výrobky a službami třeba zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi těmito výrobky nebo těmito službami. Tyto faktory zvláště zahrnují jejich povahu, účel, jejich užívání a jejich konkurenční nebo komplementární charakter (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. května 2006, *Sunrider v. OHIM*, C-416/04 P, Sb. rozh. s. I-4237, bod 85, a usnesení *Alecansan v. OHIM*, bod 43 výše, bod 28).

46 V projednávaném případě odvolací senát v bodech 18 až 21 napadeného rozhodnutí provedl srovnání dotčených výrobků a služeb. Uvedl, že dotčené výrobky a služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, představují složky internetové stránky nebo slouží k tomu, aby v rámci takové stránky vytvářely rezervační, objednávkový a platební systém týkající se hotelových pokojů, jakož i k tomu, aby podniku umožnily takový systém na internetu instalovat. Podle odvolacího senátu se odlišují od dotčených služeb, na které se vztahuje sporná ochranná známka, kterými jsou hlavně cestovní informační, rezervační a objednávkové služby a informační, rezervační a objednávkové služby týkající se hotelových pokojů, jejichž cílem je umožnit široké veřejnosti k profesním, rekreačním nebo jakýmkoli jiným účelům rezervovat hotelový pokoj či cestu.

47 Odvolací senát rovněž zdůraznil, že výrobky a služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, spadají do specializovaného sektoru, a sice sektoru výrobků a služeb týkajícího se zdokonalování a fungování systémů výpočetní techniky, a týkají se omezené veřejnosti tím, že jsou určeny pouze k tomu, aby podniku působícímu v odvětví hoteliérství nebo cestovního ruchu umožnily instalovat rezervační systém online, přístupný na internetu. Omezená veřejnost skládající se z těchto podniků se zřetelně odlišuje od široké veřejnosti, které jsou určeny dotčené služby, na které se vztahuje sporná ochranná známka.

48 Vzhledem k tomu, že dotčené výrobky a služby jsou prodávány rozdílné veřejnosti, odvolací senát dospěl k závěru, že se tyto výrobky a služby nenacházejí ani v konkurenčním vztahu.

49 Krom toho odvolací senát přezkoumal případně komplementární charakter dotčených výrobků a služeb. Podle něj musí být takový charakter v projednávaném případě vyloučen, jelikož si široká veřejnost, které jsou určeny služby, na které se vztahuje sporná ochranná známka, neobstarává dotčené výrobky a služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, které jsou určeny výlučně podnikům, které následně služby poskytnou této široké veřejnosti.

50 Konečně odvolací senát v tomtéž kontextu uvedl, že uživatelé internetu, kteří nakupují cestovní služby online, pravděpodobně nevědí, kdo poskytl software, který umožní, aby online obchod fungoval, a jsou v každém případě schopni rozlišit mezi podnikem, který poskytuje komplexní technologii, a jiným podnikem, který prodává cestovní služby na internetu.

51 Tyto úvahy musejí být potvrzeny. Prokazují právně dostačujícím způsobem, že se dotčené výrobky a služby liší, pokud jde o jejich povahu, účel a užívání, a nevykazují konkurenční nebo komplementární charakter. Nejprve je totiž třeba konstatovat, že dotčené výrobky a služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, mají informatickou povahu, zatímco informační, objednávkové a rezervační služby, na které se vztahuje dotčená ochranná známka, mají povahu odlišnou a výpočetní techniku využívají pouze jako nosič k šíření informace nebo umožnění rezervací hotelového pokoje nebo cest.

- 52 Je třeba rovněž poznamenat, že dotčené výrobky a služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, jsou speciálně určeny podnikům působícím v odvětví hoteliérství a cestovního ruchu a že informační, objednávkové a rezervační služby, na které se vztahuje dotčená ochranná známka, jsou určeny široké veřejnosti.
- 53 Krom toho je třeba poznamenat, že dotčené výrobky a služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, jsou užívány k tomu, aby systém výpočetní techniky, a konkrétněji online obchod, mohl fungovat, zatímco informační, objednávkové a rezervační služby, na které se vztahuje dotčená ochranná známka, jsou užívány k rezervaci hotelového pokoje nebo cesty.
- 54 Pouhá okolnost, že informační, objednávkové a rezervační služby, na které se vztahuje dotčená ochranná známka, jsou výlučně poskytovány na internetu, a potřebují tedy takové datové nosiče, jako je nosič, který poskytuje výrobky a služby, na které se vztahuje starší ochranná známka, nepostačuje k odstranění podstatných rozdílů existujících mezi dotčenými výrobky a službami, pokud jde o jejich povahu, účel a užívání.
- 55 Výrobky a služby výpočetní techniky jsou totiž užívány téměř ve všech odvětvích. Tytéž výrobky nebo služby, například určitý typ softwaru nebo operačního systému, mohou být často používány k velmi odlišným účelům, aniž by to znamenalo, že se stávají různými a odlišnými výrobky nebo službami. Opačně služby cestovní kanceláře nemění povahu, účel nebo užívání pouze z důvodu, že jsou poskytovány na internetu, a to tím spíše, že v současné době je užívání aplikací výpočetní techniky pro poskytování takových služeb téměř nepostradatelné, i když tyto služby nejsou poskytovány v rámci obchodu online.

56 Krom toho nejsou dotčené výrobky a služby zaměnitelné, jelikož jsou určeny různé veřejnosti. Odvolací senát tedy správně dospěl k závěru, že uvedené výrobky a služby nevykazují konkurenční charakter.

57 Konečně tytéž výrobky a služby nevykazují ani komplementární charakter. V tomto ohledu je třeba připomenout, že komplementárními výrobky nebo službami jsou takové výrobky nebo služby, mezi kterými existuje úzký vztah v tom smyslu, že jeden je nezbytný nebo důležitý pro užití druhého, takže si mohou spotřebitelé myslet, že odpovědnost za výrobu těchto výrobků nebo za poskytování těchto služeb nese stejný podnik [rozsudek Soudu ze dne 1. března 2005, Sergio Rossi v. OHIM – Sissi Rossi (SISSI ROSSI), T-169/03, Sb. rozh. s. II-685, bod 60; rozsudek Soudu ze dne 15. března 2006, Eurodrive Services and Distribution v. OHIM – Gómez Frías (euroMASTER), T-31/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 35, a rozsudek Soudu ze dne 17. června 2008, El Corte Inglés v. OHIM – Abril Sánchez a Ricote Saugar (Boomerang TV), T-420/03, Sb. rozh. s. II-837, bod 98].

58 Podle této definice plynoucí z judikatury mohou být komplementární výrobky nebo služby užívány společně, což předpokládá, že jsou určeny téže veřejnosti. Z toho vyplývá, že vztah komplementarity nemůže existovat mezi výrobky nebo službami, které jsou nezbytné pro fungování obchodního podniku, a výrobky a službami, které tento podnik vyrábí nebo poskytuje. Tyto dvě kategorie výrobků nebo služeb nejsou užívány společně, jelikož výrobky nebo služby první kategorie užívá dotčený podnik sám, zatímco výrobky nebo služby druhé kategorie užívají zákazníci uvedeného podniku.

59 Třebaže žalobkyně připouští, že koneční příjemci dotčených výrobků a služeb jsou odlišní, tvrdí, že v projednávaném případě nelze vyloučit nebezpečí záměny, jelikož jediným cílem dotčených výrobků a služeb, na které se vztahuje starší ochranná

známka, je umožnit poskytování informačních, objednávkových a rezervačních služeb, na které se vztahuje dotčená ochranná známka. Veřejnost, která se zajímá o tyto posledně uvedené služby, zpravidla neví, kdo vytvořil nezbytný software, a mezi informacemi uvedenými na internetové stránce vedlejší účastnice není schopna ani odlišit informace, které pocházejí od samotné vedlejší účastnice, od informací, které mají svůj původ v softwaru nebo službách poskytovaných takovým podnikem specializovaným v oblasti výpočetní techniky, jako je žalobkyně. V konečném výsledku by na internetové stránce vedlejší účastnice služby, na které se vztahuje sporná ochranná známka, splývaly s dotčenými výrobky a službami, na které se vztahuje starší ochranná známka.

60 Tuto argumentaci nelze přijmout. V tomto ohledu je třeba uvést, že obchodní původ softwaru a služeb výpočetní techniky, které umožňují, aby internetová stránka vedlejší účastnice fungovala, nemá zpravidla pro veřejnost, které jsou určeny služby, jichž se týká dotčená ochranná známka, které jsou poskytovány prostřednictvím této internetové stránky, sebemenší význam. Pro tuto veřejnost je internetová stránka vedlejší účastnice pouhým nástrojem online rezervace cest a hotelových pokojů. Důležité je to, že řádně funguje, a nikoli to, kdo poskytl software a služby výpočetní techniky, které umožňují její fungování.

61 Pokud si však někteří zákazníci vedlejší účastnice kladou otázku ohledně obchodního původu softwaru a služeb vývoje a návrhu uvedeného softwaru, který je nezbytný pro fungování internetové stránky vedlejší účastnice, mohou, jak správně uvedl odvolací senát, rozlišovat mezi specializovaným podnikem, který poskytuje tyto výrobky a služby, a vedlejší účastnicí, která poskytuje služby, které souvisejí s odvětvím turistiky a cestovního ruchu na internetu. Jelikož jsou totiž služby, na které se vztahuje dotčená ochranná známka, již pojmově poskytovány výlučně na internetu, je třeba předpokládat, že zákazníci vedlejší účastnice mají alespoň některé základní znalosti v oblasti výpočetní techniky. Jsou si tak vědomi toho, že rezervační systém online nemůže zavést kterýkoli počítačový uživatel a že vyžaduje software a služby vývoje a návrhu uvedeného softwaru, které jsou poskytovány specializovaným podnikem.

62 Ani tvrzení žalobkyně, že zákazníci vedlejší účastnice nemohou odlišit informace, které pocházejí od samotné vedlejší účastnice, od informací, které mají svůj původ v softwaru a službách výpočetní techniky typu, kterého se týká starší ochranná známka, není správné. Informacemi, které mohou zajímat zákazníky vedlejší účastnice, jsou informace týkající se způsobů cestování, dostupnosti hotelových pokojů, jakož i jejich cen. Poskytování těchto informací představuje právě služby, na které se vztahuje dotčená ochranná známka. Výrobky a služby, kterých se týká starší ochranná známka, slouží pouze k tomu, že tyto informace šíří, a samy dotčným osobám nepředávají jiné odlišné informace.

63 Konečně žalobkyně zpochybňuje odkaz učiněný v napadeném rozhodnutí na rozsudek Oberlandesgericht Dresden (vrchní zemský soud v Drážďanech) ze dne 12. května 2006, kterého se u odvolacího senátu dovolávala vedlejší účastnice. V tomto rozsudku Oberlandesgericht Dresden, který rozhodoval o žalobě ve věci porušení práv z ochranných známek mezi žalobkyní a vedlejší účastnicí, dospěl k závěru, že software a služby vývoje a návrhu softwaru a služby, které tento software užívají, nejsou podobné, jelikož veřejnost ví, že služby v mnoha odvětvích jsou poskytovány díky elektronickému nosiči. V bodě 22 napadeného rozhodnutí odvolací senát plně sdílí úvahy a závěry předmětného rozsudku.

64 Žalobkyně však uvádí, že tento odkaz potvrzuje nesprávnost závěru odvolacího senátu, podle něhož dotčené výrobky a služby nejsou podobné. Podle žalobkyně se rozsudek Bundesgerichtshof (německý spolkový soudní dvůr) ze dne 13. listopadu 2003 (I ZR 103/01, GRUR 2004, s. 241), který Oberlandesgericht Dresden cituje v odůvodnění svého výše uvedeného rozsudku, týká věci, ve které se mělo za to, že způsob, jakým se předávají určité informace a objednávky, a sice jejich předávání informatizovaným systémem nebo jinými prostředky, jako je běžná pošta, není pro vyřešení sporu relevantní. Projednávaná věc je odlišná, jelikož dotčené služby, na které se vztahuje dotčená ochranná známka, jsou poskytovány výlučně na internetu.

- 65 Jak bylo přitom uvedeno výše, pouhá okolnost, že dotčené služby vedlejší účastnice, kterých se týká sporná ochranná známka, budou poskytovány pouze na internetu, nepostačuje k učinění závěru o podobnosti mezi těmito službami a výrobky a službami, na které se vztahuje starší ochranná známka. Na rozdíl tedy od toho, co uvádí žalobkyně, odkaz učiněný v napadeném rozhodnutí na výše uvedený rozsudek Oberlandesgericht Dresden nijak neprokazuje nesprávnost závěru týkajícího se neexistence podobnosti mezi výrobky a službami, na které se vztahují kolidující ochranné známky, a to aniž by bylo třeba přezkoumávat, zda tento posledně uvedený rozsudek správně použil judikaturu Bundesgerichtshof, jelikož tato otázka přesahuje rámec pravomoci Soudu, a v každém případě pro projednávaný spor postrádá relevanci.
- 66 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že jediný žalobní důvod žalobkyně musí být zamítnut jako neopodstatněný.
- 67 Vzhledem k tomu, že jediný žalobní důvod uplatněný žalobkyní na podporu její žaloby byl zamítnut, musí být tato žaloba v každém případě zamítnuta jako neopodstatněná, aniž by bylo třeba rozhodnout o námitce nepřípustnosti, kterou OHIM a vedlejší účastnice vznesly ve svých vyjádřeních k žalobě (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 26. února 2002, Rada v. Boehringer, C-23/00 P, Recueil, s. I-1873, bod 52, a ze dne 23. března 2004, Francie v. Komise, C-233/02, Recueil, s. I-2759, bod 26).

K nákladům řízení

- 68 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žádost o právní pomoc se zamítá.**
- 2) **Žaloba se zamítá.**
- 3) **Commercy AG se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. ledna 2009.

Podpisy.